

Det bliver en helt anden grad af synlighed end i dag.

I aftalen regionen og kommunerne imellem skal der også tages højde for at kunne forholde sig til akut opståede behov, men også for, hvordan man på sigt kan imødekomme behovene 2, 3, 4 år frem i tiden.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det forstår jeg simpelt hen ikke, for der er jo en række områder, hvor man ikke kan vide præcis, hvor mange pladser der er brug for – altså, ligesom vi inden for sygehusområdet sikrer, at vi har nogle specialafdelinger, der kan tage sig af hjerteoperationer og andet, selv om vi ikke præcis ved, hvor mange der får brug for den her type operation. Sådan er det også på det sociale område. Der har vi brug for, at der er noget ekstra kapacitet, så vi har dygtige fagfolk til at tage sig af de problemer, der kan opstå.

Hvad enten det drejer sig om handicap, adfærdproblemer eller andet, skal der være de nødvendige institutioner, og institutionerne skal vide, at de ikke er nødt til at fyre en halv medarbejder eller en hel medarbejder eller halvanden medarbejder og så ansætte vedkommende igen et halvt år senere, når den tomme plads på ny besættes.

Hvordan vil man sikre sig, at der er den tryghed flere år frem? Hvem skal finansiere de tomme pladser? Skal kommunerne så ud at skære ned på daginstitutioner eller ældrepleje for at finansiere de tomme pladser, eller hvordan forestiller man sig helt konkret, at det skal foregå?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu kunne det lyde, som om der overhovedet ingen problemer er i dag, og at amterne bare håndterer alle problemer og alt er i den skønneste orden. Det er jo ikke tilfældet. Tilfældet er, at der er manglende synlighed af, hvilke behov mennesker har for sociale tilbud i dag, og at de mange gange falder mellem to stole, mellem amtet og kommunen, fordi hverken kommunen eller amtet måske lige har lyst, vilje eller evne til at løse opgaven. Det bliver der helt anderledes taget hånd om i den her socialreform.

Der bliver ét ansvar, og det er hos kommunen. Kommunen har et ansvar for at tilbyde borgeren det, som borgeren har behov for, om det så sker i kraft af egne institutioner eller i kraft af, at man køber pladser hos regionerne. Og der

skal selvfølgelig tages højde for, at man kan imødekomme akut opståede behov, selvfølgelig skal der det, uanset om kommunen selv leverer pladserne eller pladserne bliver leveret fra regionerne.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt gå over til et andet punkt. Der etableres nu en VISO, og diskussionstemaet hele vejen igennem, bl.a. med DSI, har været: Hvem har lov til at få en udredning?

I den aftale, der er indgået omkring strukturreformen, står der, at man kan give vejledende udredning »i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager«. Så har man af uransagelige grunde i selve lovforslaget skrevet »i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager«.

Hvad er grunden til denne opstramning? Hvad er det for mennesker, der fremover ikke har mulighed for at få en udredning fra VISO? Hvad er grunden til, at man på den her måde i virkeligheden fuldstændig undergraver VISO's mulighed for at hjælpe de mennesker, der er blevet udsat for et handicap?

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, at vi med etableringen af VISO tager et mileskridt med henblik på at etablere et samlet overblik over det sociale område. Vi samler nu eksperterne, så man, uanset hvor man bor i landet, kan få den ypperste hjælp til etablering af et socialt tilbud. Det synes jeg er vigtigt.

I forhold til, hvilke sager man kan få hjælp til udredning til, er det afgørende jo, at kræfterne og ressourcerne i VISO bruges netop på at hjælpe de mest udsatte af vores medmennesker med at få etableret de rigtige tilbud. Jeg synes, det er vigtigt, at det er det, vi har fokus på.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Hans Andersen har en stor fremtid foran sig. Sjældent har jeg hørt så sort tale, svaret var fuldstændig indholdsløst. Hr. Hans Andersen har ikke besvaret mit spørgsmål.

Jeg vil stille et nyt spørgsmål, som jeg så formentlig heller ikke får besvaret: Hvad er grunden til, at man går væk fra den oprindelige aftale om, at den enkelte borger har ret til at gå direkte til VISO og nu kun kan komme via kom-